

ΝΥΚΤΕΡΙΝΟΣ ΣΤΟΧΑΣΜΟΣ

C·O·T H E



ἌΥΣΤΥΧΑ ἀστέρια π' ἔμμορφα φεγγοβολᾶτε τόσο,
Καὶ μέσ' στήν ἄγρια τρικυμιὰ σὸ τὸ ναύτη φῶς σκορπᾶτε,
Ληρομνημένα ἀπ' τοὺς θεοὺς κι' ἀπ' τοὺς θνητοὺς. ἄχ! πόσο,
Νὰ ξέρατε ἡ πονετική καρδιά μου σὰς λυπᾶται!

Ναί, σὰς λυπᾶται, ἀστέρια μου γιατί δὲν ἀγαπᾶτε.
Γιατί δὲν ἐγνωρίσατε τὸν ἔρωτα καθόλου·
Σέρνουν ἡ Ὠρεὺς τοὺς λευκοὺς χοροὺς σας καὶ γυρνᾶτε
Στὴν ἑκτασιν ἀδιάκοπα τοῦ οὐρανοῦ θόλου.

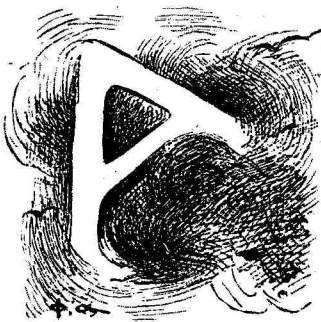
Πόσο ταξειῖδι ἀπέραντο μὲ λάμψι ἀχνοσβυσμένη
Δὲν κᾶνατε ἐν ᾧ γλυκὰ τῆς ἀγκαλιᾶς τὸ δίχτυ
Τῆς Λατρευτῆς μου μὲ κρατεῖ ὁ ἀγάπη φλογισμένη
Χωρὶς νὰ σκέπτομαι οὔτε σὰς, οὔτε τὸ μεσονύχτι!

ΜΙΧΑΗΛ ΕΠΙΦΑΝΗΣ



❖ ΤΙ ΣΚΕΠΤΟΜΑΙ ❖

ΔΙΑΤΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΛΕΥΡΑΝ;
~~~~~



ΡΧΙΖΩ ἀπὸ τὴν Κο-  
ομογονίαν.

Καὶ σκέπτομαι  
διὰ τὸ Θεὸς διὰ τὰ  
πλάσῃ τὴν γυναῖκα  
κατέφυγεν εἰς μίαν  
πλευρὰν τοῦ ἀνδρός  
καὶ δὲν τὴν ἐπλασε  
ἀπὸ τὴν καρδιά του  
ἢ ἀπὸ ἑν ἄλλο οἶον

δήποτε ἰεπιτότερον καὶ εἰηγερότερον ὄργανον τοῦ  
ἀνθρωπίνου οργανισμοῦ. Μόνην δικαιολογίαν  
εὔρον δι' ἐξέλ. ξεν ὁ Ὑψιστος τὴν πλευρὰν, διότι  
εἶχε πολλὰς πλευρὰς ὁ Ἀδάμ, ἐνῶ καρδιά εἶχε  
μίαν μόνον! Ἀφοῦ δὲ καὶ δλόκληρος εἶνε ἀνε-  
παρκής, φαντασθῆτε ἂν τὴν ἐμοιράζετο μὲ τὴν  
μέλλονσαν συμβίαν του.

⚡

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΤΟΥ ΑΔΑΜ  
~~~~~

ΤΙ ὄνειρον ἄρα γε νὰ ἐβλεπε ὁ Ἀδάμ τὴν σιγ-
μὴν καθ' ἣν, ἐνῶ ἐκοιμᾶτο, ἐπλευροτομεῖτο ἀπὸ
τὸν Δημιουργόν του; Ἰδοὺ τί μοῦ εἶπεν ὁ ἴδιος
Ἀδάμ, ποῦ τὸν εἶδα μὲ βραδυνὰ σὺ δὲν οἶδ' ὅτι.

Ἐβλεπε πῶς εἶχε ἀπομακρυνθῇ εἰς ἓνα περί-
πατόν του ἀπὸ τὸν Παράδεισον καὶ ἐβάδιζεν εἰς
ἄγνωστα μέρη. Αἶφνης εὐρέθη ἔμπρὸς εἰς ἓν
ἀποιρόπαιον βάρανθρον, τὸ ὁποῖον ἐχάνετο εἰς
τὰ βάθη τῆς γῆς καὶ τὸ ὁποῖον περιεκυκλοῦτο
ἀπὸ ὄφεις καὶ ἐρπετά. Ἀπὸ τὸν ἱρόμον του ἐξύ-
πνησε καὶ διὰν ἄνοιξε τὰ μάτια του εἶδε τὴν ..
Εὔαν. Τὸ βάρανθρον εἶχεν ἐμψυχωθῇ. Οἱ ὄφεις
ἀνέζησαν εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς Εὔας καὶ τὰ
ἐρπετά εἰς τὰ χεῖλη της.

⚡

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΠΙΣΤΗΜΗ
~~~~~

Ἡ ΠΡΩΤΗ ἐπιστήμη, ἡ ὁποία ἀνεφάνη εἰς τὸν  
κόσμον εἶνε ἡ ἱατρικὴ καὶ δὴ ἡ χειρουργικὴ. Πρῶ-  
τος καὶ ὑπατος χειρουργὸς ὁ Θεός, ὅστις, χω-  
ρὶς τὰς προόδους τῆς σημερινῆς ἐπιστήμης, μὲ  
μεγάλην ἐπιτηδειότητα καὶ εὐχέρεϊαν ἀπέκοψε  
μίαν δλόκληρον πλευρὰν ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ Ἀδάμ.

⚡

ΣΤΗΘΟΣ Η ΝΩΤΑ;  
~~~~~

ΜΙΑ σκέψις μὲ βασανίζει. Ἡ πλευρὰ ἡ ἀπο-
σπασθεῖσα ἀνῆκεν εἰς τὸ στήθος τοῦ Ἀδάμ, ἢ
εἰς τὰ νῶτα; Ἀλλοτε ἐνόμιζα δι' ἡμῶν ἡ πλευρὰ
ἢ πλησιέστερα πρὸς τὴν καρδίαν του. Ὅταν
ὁμως ἐγνώρισα καλλίτερα τὴν γυναῖκα, ἐπέσθην
ἀδιστάκτως δι' ἐδημιουργήθη ἀπὸ τὴν πλευρὰν

των γούτων, την συνορευούσαν προς τα κάτω
όπισθια άκρη.

±

Η ΠΡΩΤΗ ΕΦΕΥΡΕΣΙΣ

ΔΙΑ τὰ άποσπασθῆ ὁλόκληρος πλευρά από τόν
'Αδάμ καί τὰ μὴ διαμαρτυρηθῆ, τὰ μὴ ποτέση,
τὰ μὴ ἔξυπνήση κἀν, θά εἰπῇ οὐ τὴν πρώτην
ἡμέραν τῆς δημιουργίας ὁ Θεὸς ἐφρόντισε τὰ
δημιουργήσῃ τὸ χλωροφύλλον.

±

ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ

ΚΡΙΝΟΣ καὶ ΑΚΑΝΘΑ. 'Από ξία κρῖνο» ἐγεν-
νήθη ὁ Σωτήρ, μία άκαιθα ἐσιεφάνωσε τὰ
μαρτύριά του. Μὲ τὰ ἄνθη τῆς πορτοκαλιᾶς τὰ
ὁποῖα ἐφόρεσαν οἱ γονεῖς μας γεννώμεθα, μὲ
φάρμακα πικρὰ καὶ συνταγὰς θνήσκομεν. Πόσαι
ἐλπίδες εἰς τὴν γέννησίν μας, πόσαι άπογοιτεύ-
σεις εἰς τὸν θάνατόν μας!

±

Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΤΙΜΩΡΙΑ

ΑΠΟ ὅλον τὸν κόσμον ὁ θάνατος θεωρεῖται
ὡς αἰσίοιον, ἔν εἰδος τιμωρίας. Καὶ ὅμως, ἂν
ὁ Θεὸς ἤθελε πράγματι τὰ μᾶς τιμωρήσῃ, ἐπρε-
πε μετὰ τὸν θάνατον τὰ μᾶς ἐπανέφερε εἰς τὴν
ζωὴν. Μεγαλειτέρα τιμωρία γίνεται ἀπὸ αὐτῆν ;

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ



'Αχιλλεύς Μάρδας



ΙΣ τὸ θέατρον τοῦ Διονύσου
συχὰ θά συναντήσετε ἕναν
νέον, ἀπαγγέλλοντα. Εἶνε
ὁ κ. 'Αχιλλεύς Μάρδας. Νεώ-
τατος ἀφῆκε τὴν πατρίδα
του Στενήμαχον καὶ μὲ ὅλην
τὴν θερμὴν τῆς νεανικῆς
του ἡλικίας ἐρρίφθη εἰς τὸν
εὐρωπαϊκὸν πολιτισμόν. Περιῆλθε πλείστας πό-
λεις τῆς Εὐρώπης ἐπὶ ἔτη, ἐμελέτησε τοὺς ὀργα-
νισμοὺς τῶν θεάτρων, παρηκολούθησε ὅλην τὴν
πρόδον, ἐμαθήτευσε παρὰ τοῖς ἡγεμόσι τῆς θεα-

τρικῆς τέχνης, ἐσπούδασεν θεωρητικῶς καὶ πρα-
κτικῶς καὶ ἔχει ἥδη θερμοτάτας ἐνθαρρύνσεις
τῶν ἀριστείων τῆς ἡθοποιίας. 'Εδαπάνησε ἱκα-
νὴν περιουσίαν δι' ἔν ὄνειρον του καὶ ἥδη ἡλ-
θεν εἰς τὰς 'Αθήνας πλήρης ἐφοδίων μελέτης,
μὲ μίαν γρανιτῶδη αὐτοπεποθῖσιν, ποδῶν τὴν
ἐκπλήρωσιν τοῦ ἰδανικοῦ του. Καὶ τὸ εὐγενὲς
αὐτὸ ἰδανικόν του εἶνε ἡ σύμπληξις 'Εθνικοῦ
θεάτρου, μία ἀναγέννησις θεάτρου 'Ελληνικοῦ.
Δὲν θά προσέλθῃ εἰς θιάσον, οὔτε θά συγχρωτι-
σθῇ μὲ τοὺς πλήρεις ἁμαρτημάτων ἡθοποιούς
τῆς ρουτίνας. 'Εχων ἔν σχέδιον, ὑπὲρ τὰς πεζό-
τητας εἰς ἃς καταναλίσκονται σήμερον. βιοπα-
λαισταὶ ἀξιολύπτοι, οἱ ἀνυποστήρικτοι ἡθοποι-
οὶ μας, ἔχων ἕνα σκοπὸν προδιαγεγραμμένον, θά
προσφέρῃ ἑαυτὸν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν ἀναδιώ-
σιν τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου. Εὐπαιδευτος, μὲ
μίαν ἀντίληψιν εὐρείαν, ἐμπνεόμενος διαρκῶς
ἀπὸ τὸ ἀρχαῖον δράμα, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ δι'
αὐτὸν μίαν μανίαν, εἶνε ὁ ἐνδεδειγμένος ἵνα
ἐργασθῇ, προτοῦ ἀπογοιτευθῇ, εἰς τὴν λύσιν
τοῦ θεατρικοῦ ζητήματος. τοῦ πολυκυμάντου.
'Η λύσις δὲ αὕτη εἶνε ν' ἀποσκορακισθῶν αἱ
χονδροειδεῖς φάρσαι τῆς «Νύκτες τῆς Κούλου-
ρης», τῶν «Μυλωνάδων», τῆς «Παραμάνας, τὰ
δράματα τῶν «Δύο λοχιῶν», τῶν Πειρατῶν, ἢ
αἱ πατριωτικαὶ ρητορεῖαι τῆς «'Αλῶσεως τῆς
Τριπολιτσᾶς», τὰ ἐλαττωθεῶν αἱ αἰώνια μετα-
φράσεις τῆς «Νέας Σκηνῆς» καὶ τὰ πνεύσῃ μία
νέα ζεῖδωρος πνοὴ ἑλληνικοῦ πνεύματος, ἡ ὁ-
ποία ν' ἀποκαθάρσῃ τὸ σανίδωμα τῆς ἐλλ. σκη-
νῆς ἀπὸ τὰς βωμολοχίας, ἀπὸ τὰ χοροπηδῆμα-
τα, ἀπὸ τὰς ὀβνεῖας καὶ ἀλλογλώσσους ἐμπνεύ-
σεις. 'Ο κ. Μάρδας θ' ἀγωνισθῇ. 'Ολοὶ ἔχομεν
τὴν ὑποχρέωσιν τὰ ὑποστηρίξωμεν τὸν νέον
'Ελληνα καλλιτέχνην. Θά ἐμφανισθῇ λίαν προδε-
χας εἰς μίαν ἐσπερίδα, καθ' ἣν θ' ἀπαγγείλῃ
μέρος τῆς «'Ορεσθείας», κατὰ μετάφρασιν τοῦ
Λεκάντ Δελῖλ, ἕνα μονόλογον ἕκ τινος τρα-
γῳδίας τοῦ κ. Βερναρδάκη καὶ τὸν «Βράχον καὶ
τὸ κύμα» τοῦ Βαλαωρίτου.



Παλαιὰ καὶ νέα.

Α ναμφιδόλως ὁ γυναιότερος τῶν λογίων εἶναι
ὁ κ. Εἰρηναῖος 'Αδῶπιος, ὁ λιπόσαρκος καὶ
βραχύσωμος, μὲ τὰς παλλεῦκους παραγναθίδας
καὶ τὸν ὑψηλὸν πῖλον, ἀλλ' ἔτι ἀναμφίρηνστον
ὅτι εἶναι καὶ ὁ χαριέστερος τῶν λογίων. 'Ο κ.
'Αδῶπιος εἶναι ἡ πολιοτέρα κορυφὴ τῆς ἐλα-
φρᾶς φιλολογίας, ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον τὰ πρε-
σβεῖα τὰ ὁποῖα τοῦ δίδουν ξεχωριστὴν θέσιν εἰς
τὰ νεοελληνικὰ γράμματα, εἶναι καὶ ἡ πολυμά-
θεια, ὁ σπινθηρισμὸς τοῦ πνεύματος, τὸ ὁποῖον
θέλγει οὐχὶ δι' ἐνὸς βεβιασμένου καὶ τετριμέ-
νου λογοπαιγνίου, ἀλλὰ διὰ μιᾶς στωμύλου ἀφη-
γήσεως. Καὶ ἀφοῦ ἐπὶ εἰκοσάπενταετίαν διὰ τοῦ
«'Αττικοῦ 'Ημερολογίου» ὑπῆρξεν ὁ προσφιλέ-
στερος μεθυγράφος, ὁ σκορπίδας ἀνὰ τὸ Πανελ-
λήνιον ἀκτίνας φωτεινῆς χάριτος, ἥδη, περὶ τὰς